

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 23.258 van 19 februari 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de burgemeester van de stad Gent.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 26 november 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent van 27 oktober 2008 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn.

Op 21 februari 2008 dient verzoekster een aanvraag in om verblijf van meer dan drie maanden als zelfstandige.

Op 27 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent een beslissing houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige: Heeft geen bewijzen van zelfstandige beroepsactiviteit voorgelegd.

“(…)”

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 40, § 4, 1° van de verblijfswet (uit de bespreking van het middel blijkt dat verzoekster de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hierna verkort geciteerd de Vreemdelingenwet, bedoelt).

In een tweede onderdeel van het eerste middel verwijst verzoekster onder meer naar het feit dat de bestreden beslissing genomen is op basis van de wetgeving die sedert 1 juni 2008 niet meer bestaat, dat de bestreden beslissing spreekt van ‘vestiging’ en deze verdwenen is uit de wet. Dat, gezien de bestreden beslissing genomen werd in uitvoering van artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, de bestreden beslissing betrekking heeft op artikel 40 van de Vreemdelingenwet en voornoemde wet sedert 1 juni 2008 niet meer spreekt over vestiging maar over verblijf van meer dan drie maanden. Dat de bestreden beslissing aldus dient te worden vernietigd gezien ze gegriefd is door een wetsbepaling die sedert 1 juni 2008 is afgeschaft.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat ervan uit dat verzoekster met de “Verblijfswet” de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelt, gezien verzoekster een aanvraag indiende tot vestiging als zelfstandige EU-onderdaan, op grond van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en dit ook blijkt uit de verdere inhoud van het verzoekschrift.

De Raad stelt vast dat verzoekster op 21 februari 2008 haar aanvraag om ‘vestiging’ als zelfstandige indiende op grond van het toenmalig geldende artikel 40, §2 van de Vreemdelingenwet. Artikel 40 e.v. betreffen de bepalingen in de Vreemdelingenwet voor de categorie ‘vreemdelingen, burgers van de unie en hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een belg’. De artikelen 40 e.v. van de Vreemdelingenwet werden gewijzigd bij wet van 25 april 2007. Voornoemde wet trad in werking op 1 juni 2008. Aldus gelden sinds 1 juni 2008 de gewijzigde artikelen 40 e.v. van de Vreemdelingenwet. Eveneens dient opmerkt te worden dat de wijzigingswet van 25 april 2007 niet in specifieke overgangsmaatregelen voorziet ten aanzien van de wijziging van de artikelen 40 e.v. van de Vreemdelingenwet, zodoende dat er vanuit dient gegaan te worden dat de nieuwe bepalingen voor de categorie ‘vreemdelingen, burgers van de unie en hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een belg’, direct van kracht zijn. Aldus dient bij het nemen van een beslissing vanaf 1 juni 2008, de nieuwe wetgeving toegepast worden.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing dateert van 27 oktober 2008 zodat voor deze beslissing de nieuwe wetgeving (vanaf 1 juni 2008) aangaande de categorie ‘vreemdelingen,

burgers van de unie en hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een belg' (artikel 40 e.v. van de Vreemdelingenwet) van toepassing was.

Echter dient de Raad vast te stellen, zoals verzoekster terecht voorhoudt, dat de bestreden beslissing genomen werd in uitvoering van (oud) artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Voornoemd artikel van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 zoals het gold als uitvoeringsbepaling van (oud) artikel 40, §2 van de Vreemdelingenwet, vermeldt dat de burgemeester of zijn gemachtigde de vestiging weigert indien de vereiste documenten niet werden overgemaakt en dat de vreemdeling van deze beslissing wordt kennisgegeven door afgifte van een document overeenkomstig het model van de bijlage 20, dat zonodig het bevel om het grondgebied te verlaten, bevat.

Het op het ogenblik van de bestreden beslissing geldende artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalt het volgende:

“De aanvraag van vreemdelingen die een beroep wensen te doen op de bepalingen van dit hoofdstuk maar noch hun burgerschap van de Unie bewijzen overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van de wet, noch hun familieband overeenkomstig artikel 44, wordt niet in overweging genomen. Het gemeentebestuur geeft kennis van deze beslissing door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 19 quinquies. Zij ontvangen geen bijlage 19 of 19 ter.”

Bij lezing van de bestreden beslissing is het duidelijk dat deze niet werd genomen doordat verzoekster haar burgerschap van de Unie niet bewees of doordat ze haar familieband niet bewees, doch wel doordat ze geen bewijzen van haar zelfstandige beroepsactiviteit heeft voorgelegd. Ook blijkt duidelijk dat zij een bijlage 20 ontving van de gemachtigde van de burgemeester en geen bijlage 19 quinquies, zodat duidelijk kan gesteld worden dat de bestreden beslissing is genomen in toepassing van (oud) artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 dat een uitvoeringsbepaling betreft van (oud) artikel 40, §2 van de Vreemdelingenwet.

Gezien de toepasselijke regelgeving, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, aangaande verzoeksters aanvraag om verblijf als zelfstandige, de huidige toepasbare regelgeving betreft, aldus artikel 40, §4, 1° van de Vreemdelingenwet en niet (oud) artikel 40, §2 van de Vreemdelingenwet, kon de bestreden beslissing geenszins genomen worden op grond van (oud) artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 dat aldus een uitvoeringsbepaling betreft van (oud) artikel 40, §2 van de Vreemdelingenwet.

Gezien aldus duidelijk is dat de gemachtigde van de burgemeester bij zijn beoordeling de oude regelgeving in acht heeft genomen en dus geenszins het voor een beslissing van 27 oktober 2008 geldende artikel 40, §4, 1° van de Vreemdelingenwet, kan verzoekster gevolgd worden waar zij stelt dat zij gegriefd is doordat de bestreden beslissing toepassing maakt van een wetsbepaling die sedert 1 juni 2008 is afgeschaft.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige aangevoerde schendingen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen ten aanzien van X door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent op 27 oktober 2008 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.